

Nr 338.

Av herrar **Lindgren** och **Johansson** i Kälkebo, om beredande av bidrag av automobilskattemedel åt vissa från sådant bidrag nu uteslutna väghållningsdistrikt.

Vid förlidet års riksdag beslöts, att sådana väghållningsdistrikt, som helt övertagit vägunderhållet medelst vägkassan, skulle erhålla två tiondelar av distriktets verkliga kostnad för vägunderhållet av automobilskattemedel enligt förordningen om fördelning av automobilskattemedel 3 § 1 mom.

Det för bidrag uppställda villkoret medför, att de väghållningsdistrikt, som ännu ej överlåtit sitt vägunderhåll, varav en stor del ej heller vilja göra detta, icke komma i åtnjutande av denna förmån.

Det synes dock oriktigt att genom bestämmelser angående rätt till andel av automobilskattemedel framtvinga ett överlåtande av samtliga vägar inom ett distrikt till underhåll medelst vägkassan, därest dylik överlåtelse icke i och för sig är påkallad, och det lär icke kunna bestridas, att det finns talrika fall, där naturaunderhållet fortfarande är fullkomligt tillräckligt för att uppehålla vägarnas beskaffenhet och dessutom ställer sig både bekvämare och billigare än om administrationen överlämnas till vägkassan.

Det torde vara en berättigad fordran, att vägstämmorna själva få bestämma, hur de skola ordna sitt vägunderhåll, utan att genom indirekta tvångsmedel bindas vid vissa en gång för alla fastslagna normer. Huvudsaken är att vägarna hållas i gott skick, och om detta genom naturaunderhåll kan ordnas billigare, så böra inga hinder resas häremot. Det torde ej heller möta vare sig formellt eller reellt hinder att beräkna bidrag av automobilskattemedel till de vägdistrikt, som ej överlåtit sitt vägunderhåll, då det ej föreligger större svårighet att beräkna statsbidrag efter den uppskattade kostnaden än efter den verkliga kostnaden.

Allmänna meningen är, att automobilskattemedlen böra komma vägunderhållet tillgodo, men därvid böra givetvis såvitt möjligt alla vägdistrikt komma i åtnjutande av bidrag från dessa medel. Med hänsyn härtill bör den ändringen vidtagas i förordningen om fördelning av automobilskattemedel, att vägdistrikt kunna erhålla bidrag av automobilskattemedel till sitt vägunderhåll, oberoende av om överlåtelse till underhåll genom vägkassa skett eller ej, varför vi tillåta oss hemställa,

att riksdagen måtte besluta sådan ändring i förordningen angående automobilskattemedlens fördelning, att bidrag av automobilskattemedel enligt de i nämnda förordning angivna grunderna — dock så att i stället för de verkliga kostnaderna räknas med de uppskattade kostnaderna — jämväl må tillkomma sådana väghållningsdistrikt, vars väghåll icke helt övertagits medelst vägkassa,

samt att vederbörande utskott måtte utarbeta förslag till de ändringar i ovannämnda förordning, som härav kunna föranledas.

Stockholm den 21 januari 1928.

And. Lindgren,

Dingelvik.

Joh. Johansson,

Kälkebo.
